

A

τ"οב Intro

Intro Today we will בע"ט learn מסכת יבמות ס דף ע"ט חדף מסכת. The topics we will learn about include The גמרא will discuss the story with the נתינים demanding the killing of 7 of שאול המלך 'descendants The גמרא will discuss the story with the נתינים demanding the killing of שאול המלך'ס 7 of descendants

The משה, יהושע ודוד will present that משה, יהושע all decreed against the מקהל becoming part of the קהל, and will explain what each of them added onto the previous one

משה, יהושע ודוד decreed against the נתינים becoming part of the

The מחלוקת will present a מחלוקת and discussion regarding which of a בן חליצה ויבום is a סריס חמה and which is not

In our סריס אדם המרא פריס refers to a person who became a or after birth

And a סריס חמה refers to a person who is a סריס from birth

So let's review

The Gemara continues the story which caused דוד המלך prohibit the נתינים from marrying into כלל ישראל.

In revenge for אול המלך causing the death of the גבעונים, they asked for 7 sons of שאול to be hanged. When דוד tried to appease them and they did not relent, דוד said; שלשה סימנים יש באומה זו

There are three qualities the Jewish People possess; הרחמנים והביישנין וגומלי חסדים

And the Gemara cites Pesukim in the Torah: רחמנים דכתים ונתן לך רחמים ורחמך והרבך ונתן לך רחמים ורחמך דכתיב ביישנין דכתיב בעבור תהיה יראתו על פניכם גומלי חסדים דכתיב למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט

Dovid HaMelech continued; כל שיש בו שלשה סימנים הללו כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו Since they do not have the מדה of החמנות, they are not worthy to become part of כלל ישראל.

Nevertheless, since דוד could not appease them in any other way, he handed over 7 of שאול'ס descendants, and the גבעונים killed them by hanging.

The Gemara continues the story

united caused דוד המלך to prohibit the כלל ישראל from marrying into כלל ישראל sons

The general of of office sons

to be hanged.

When אוז tried to appease them and they did not relent, אוז said;

שלשה סימנים יש באומה זו

הרחמנים והביישנין וגומלי חסדים

הרחמנים יהביי שנין וגומלי חסדים

יראתו

יראתו

את בניי ואת ביתו

יראתו

ירארו

Dovid HaMelech continued;

כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו

Since they do not have the האו of האואה, they are not worthy to become part of האו אה

Since 717 could not appeare them...

He handed over 7 of שאול'ס descendants, and the גבעונים killed them by hanging

Dedicated By: _

3

רב הונא explains that דוד chose these seven in the following method:

העבירום לפני ארון

He passed שאול'ס descendants in front of the ארון.

כל שארון קולטו

למיתה

If the person was detained by the ארון he was given over to the גבעונים.

כל שאין ארון קולטו

לחיים

If the person was not detained by the ארון his life was spared.

רוד chose these seven in the following method:

העבירום לפני ארון

כל שארון קולטו – למיתה

כל שאין ארון קולטו – לחיים

The גמרא proceeds to explain several difficulties in this incident:

והא כתיב

לא יומתו אבות על בנים

ובנים לא יומתו על אבות

איש בחטאו יומתו

Generally, a person is punished for his own עבירות, and not for those of his ancestors?

However, this case was different, to the extent that

מוטב שתעקר אות אחת מן התורה

ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא

It is better that this פסוק be questioned, rather than causing a הילול ה', with that the נתינים were mistreated and nothing was done.

Dedicated By: _

The פסוק continues and relates that the bodies were not buried until months later;

והא כתיב לא תלין נבלתו על העץ

Although, it is אסור to leave a body hanging overnight, this case was different,

מוטב שתעקר אות אחת מן התורה

ויתקדש שם שמים בפהרסיא

It is better that this פסוק be questioned, in order to create a הידוש ה'.

The bodies were not buried until months later
והא כתיב
לא תלין נבלתו על העץ
מוטב שתעקר אות אחת מן התורה
ויתקדש
שם שמים בפהרסיא

The גמרא returns to that which we learned that הנתינים דוד גזר עליהם

And clarifies that other כנענים who were , מגייר, were earlier decreed as עבדים and prohibited from marrying into כלל כלל

משה גזר עליהם דכתיב

מחוטב עציך עד שואב מימיך

However,

משה גזר לההוא דרא

משה only decreed for his generation. Later;

יהושע גזר עלייהו דכתיב

ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים

However,

יהושע גזר בזמן שבית המקדש קיים

יהושע extended the decree for as long as the Beis HaMikdash stands.

דוד גזר בזמן שאין בית המקדש קיים

דוד המלך extended it forever to be an איסור עולם.

====

The גמרא proceeds with the next משנה, which returns to Halachos of Yibum:

זאקט די משנה

אמר רבי יהושע שמעתי

שהסריס חולץ וחולצין לאשתו

I heard from my teachers that there is a סריס that does חליצה, and that שליצה is done for his wife;

והסריס לא חולץ ולא חולצין לאשתו

And there is a סרים that does not do חליצה, and חליצה is not done for his wife;

ואין לי לפרש

But I do not know which one does – and which one does not – do Chalitzah.

The משנה proceeds to present a מחלוקת in how to interpret this teaching:

אמר רבי עקיבא אני אפרש

סריס אדם חולץ וחולצין לאשתו מפני שהיתה לו שעת הכושר

Someone who became a סרים after birth does חליצה,

because there was a time when he was fit.

סריס חמה לא חולץ ולא חולצין לאשתו

מפני שלא היתה לו שעת הכושר

A סרים from birth does not do חליצה, because he never was fit.

רבי אליעזר אומר

לא כי

סריס חמה חולץ וחולצין לאשתו

מפני שיש לו רפואה

This is not correct:

But rather a סרים חמה because he can be healed.

סריס אדם לא חולץ ולא חולצין לאשתו

מפני שאין לו רפואה

A סריס אדם does not do חליצה, because he cannot be

healed.

10 The משנה adds העיד רבי יהושע בן בתירא על בן מגוסת שהיה בירושלים סריס אדם And when בו מגוסת died ויבמו את אשתו לקיים דברי רבי עקיבא His brother performed Yibum, in accordance with Rebbe Akiva's opinion. ========

The משנה concludes with several Halachos: הסריס לא חולץ ולא מייבם Rashi cites the Gemara above דף כ"ד; ולא ימחה שמו פרט לסרים ששמו מחוי

> וכן איילונית לא חולצת ולא מתייבמת The Gemara there says; אשר תלד פרט לאילונית

הסרים שחלץ ליבמתו לא פסלה Rashi explains; she does not become disqualified מן הכהונה שאין חליצתן חליצה Because the Chalitzah is as if it never took place. בעלה פסלה מפני שהיא בעילת זנות Rashi explains; שאסורה לו משום אשת אח שלא במקום מצוה And she is נבעלה לפסול לה

וכן איילונית שחלצו לה אחין לא פסלוה בעלוה פסלוה מפני שבעילתה בעילת זנות Same explanation ========

The Gemara begins to explain the Mishnah:
Rebbe Akiva said;
סריס אדם חולץ וחולצין לאשתו
מפני שהיתה לו שעת הכושר
מפני שהיתה לו שעת הכושר
Someone who became a סריס after birth does חליצה,
because there was a time when he was fit.
סריס חמה לא חולץ ולא חולצין לאשתו
מפני שלא היתה לו שעת הכושר
A סריס from birth does not do

אמר רבי עקיבא
מר רבי עקיבא
מרים אדם סרים חמה
חולץ לא חולץ
וחולצין לאשתו ולא חולצין לאשתו
וחולצין לפתב או
אפני שפתב או
שפני שפתב או

The אדם asks that according to Rebbe Akiva לא חולץ?

Because he is included in the אל הל א לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה' לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה' And Rebbe Akiva holds

וחייבי לאוין כחייבי כריתות דמו וחייבי כריתות לאו בני חליצה וייבום נינהו וחייבי כריתות לאו בני חליצה וייבום נינהו יש ממזר have the same status as חייבי לאוין, and therefore they are completely פטור יבום וחליצה.

16

After rejecting two other answers the Gemara concludes; Our משנה follows the תנא that says

מחייבי לאוין דשאר

הוי ממזר

It is only regarding a לאו that involves a relative that רבי צקיבא says

חייבי לאוין כחייבי כריתות, and יש ממזר מחייבי לאוין

מחייבי לאוין גרידי לא הוי ממזר

But regarding a לאו that does not involve a relative, רבי

עקיבא does not say

חייב לאוין כחייבי כריתות, and

אין ממזר מחייבי לאוין

The child is not a ממזר

And since a סריס אדם is a אלאו א, he is not like חייב כריתות and he is a בן חליצה ויבום. However, because of the איסור לאו he is חולץ ולא מייבם. חולץ ולא מייבם.

